

Sygn. akt V KZ 48/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **J. K.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 października 2016 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu

Apelacyjnego w (...) z dnia 16 sierpnia 2016 r., sygn. akt II AKo (...),

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem

Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 maja 2013 r., sygn. akt IV Ka (...),

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Skazany został poinformowany w dniu 12 maja 2016 r. o wyznaczeniu mu obrońcy z urzędu w osobie adw. M. O. oraz o adresie jej siedziby (k. 383). Obrońca dopiero w dniu 1 lipca 2016 r. sporządziła opinię na podstawie akt sprawy, w tym pism skazanego, o braku podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania. Skazany dysponował zatem wystarczającymi informacjami i dostatecznym czasem do nawiązania kontaktu z obrońcą i przedstawienia mu dodatkowych materiałów albo wiedzy, które, jego zdaniem były konieczne dla zajęcia stanowiska przez obrońcę co do potrzeby sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. Z zażalenia nie wynika, aby stan zdrowia skazanego wykluczał chociażby zwrócenie się do obrony o osobiste skontaktowanie się ze skazanym. Nieprzekazanie skazanemu i obrońcy wszystkich informacji, o których

mowa w § 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 maja 2015 r. w sprawie sposobu zapewnienia oskarżonemu korzystania z pomocy obrońcy z urzędu (Dz. U. z dnia 15 czerwca 2015 r., poz. 816), nie uniemożliwiło więc skazanemu realizacji jego uprawnień.

Kontakt z obrońcą z urzędu i ewentualna zmiana jego stanowiska była również możliwa w późniejszym czasie, w szczególności od 11 lipca 2016 r., to jest dnia wezwania skazanego do usunięcia braku formalnego wniosku przez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata, do upływu terminu dokonania tej czynności, czyli do dnia 18 lipca 2016 r. Tymczasem skazany dopiero w zażaleniu sporządzonym w dniu 24 sierpnia 2014 r. na zaskarżone zarządzenie, podniósł okoliczności mające świadczyć tylko o trudności z nawiązaniem kontaktu z obrońcą. Inne okoliczności, podniesione w zażaleniu, nie pozostają w żadnym związku z zaskarżoną decyzją i dlatego nie podlegały rozważeniu.

Uznając więc, że zasadnie odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania (który może być ponawiany), utrzymano w mocy zaskarżone zarządzenie.